

Naše noviny

Nezávislý poberounský občasník

V tomto čísle Našich novin:

- * Zpívali u betléma, živého - strana 2
- * Bára Štěpánová je živá! - strana 5
- * Střílet se nedalo, v lese byli lidi - strana 6

Malý dárek: Kalendář s akcemi Našich novin

27. prosince 2011 - 26 (561) Cena výtisku 7 Kč

Vážení čtenáři, vše dobré a ať se vám v roce 2012 daří!

Na šest desítek přání k Vánocům a do nového roku dorazilo na adresu redakce Našich novin. Vážení čtenáři, přátelé, moc si vaši přízně i náklonnosti vážíme a doufáme, že nám ji zachováte i nadále. Do nového roku 2012 jen vše dobré přeje
Naše noviny

Řepka požádal Erbovou o ruku přímo pod vánočním stromkem

Černošice - Pohádkové Vánoce prožila známá modelka Vladka Erbová žijící v Černošicích. Přímou pod stromčkem ji o ruku požádal její přítel, bývalý kapitán fotbalové Sparty Tomáš Řepka. „Vánoce jsme si užívali každým momentem, protože byly první v našem novém černošickém domě,“ uvedla Erbová s tím, že si pod stromček přála šťastnou rodinu a zdravé děti. „Zásnubní prsten mě překvapil, samozřejmě, a udělal mi velkou radost,“ řekla. „Na Štědrý den jsme byli doma u pohádek, Na Hod Boží nás navštívila rodina a přátelé,“ dodala budoucí paní Řepková. (pef)

RYBOFKA V ŘEVNICÍCH. Rybova Česká mše vánoční zazněla na konci prosince hned dvakrát v Řevnicích. Zazpívali si ji také Ondřej Hejma a Varhan Bauer (zprava). (Viz strana 2) **Foto Tomáš HEJLEK**

Rok 2012 nebude snadný! Říkají to hvězdy

PRAŽSKÝ ASTROLOG VÍT KUNTOŠ ZPRACOVAL PRO ČTENÁŘE NAŠICH NOVIN PŘEDPOVĚĎ NA PŘÍŠTÍ ROK

Poberouni - Co říkají hvězdy o roce 2012, na jehož prahu stojíme? Naše noviny se zeptaly pražského astrologa Víta Kuntoše. (NN) Dostáváme se k magickému roku, který je mnohými spojován s koncem světa či apokalypsou. Hned zkraje

zdůrazním, že já konec světa neočekávám. Příští rok ale snadný nebude. Mayové měli pravdu, když hovořili o době kolem roku 2012 jako o konci jedné etapy a počátku nové. Žijeme skutečně v době, kdy dochází k zásadním změnám ve společnosti. Světová ekonomika se bortí, prudký vývoj začíná ukazovat odvrácenou tvář, docházejí energetické zdroje a přírodní katastrofy dávají najevo, že jsme se životním stylem příliš odvr-

tili od naší přirozenosti. Lidé si uvědomují, že se něco děje. Stále více z nich hledá alternativy k běžnému životu. Procházíme obdobím transformace a zásadní změny, jako pád dosavadního způsobu fungování, mohou být náročné. Konstelace roku 2012 potvrzují, že vstupujeme do složitějšího období. Ekonomické potíže se prohloubí, budeme svědky pokračujících mocenských ambic a tlaků, situace budou

vyhrocenější, atmosféra bude jiskřit napětím. Ono totiž bez napětí není pokrok. A o pokrok tu právě jde. Cílem je opustit staré hodnoty a vytvořit nové. Ty, které budou více respektovat každou lidskou bytost i životní prostor. Je to možné. Neptun se totiž nadobro usídlí ve svém nejsilnějším působení - ve znamení Ryb. Proto bude vzkvétat duchovní život, alternativní přístupy, větší zájem o okolí i ochota pomoci. (Dokončení na str. 9)

Psa zachránili hasiči

Řevnice - Bernardýna uvězněného na ostrůvku uprostřed Berounky pod řevnickou lávkou zachraňovali 22. prosince místní profesionální hasiči. „Dva muži v oblecích pro práci ve vodě se pokusili, jištění lany, přiblížit ke psovi z pravé strany řeky, což kvůli silnému proudu a hloubce nebylo možné,“ uvedl hasič Pavel Vintera s tím, že jednotka se pak přesunula do elektrárny na druhém břehu. „Odtud se již ke psovi dostali, zafixovali ho do transportní vany a vynesli z vody. Bernardýna si převzal majitel,“ dodal Vintera. (mjf) **Foto ARCHIV**

Na pohřbu Václava Havla hrál Řevničan, filharmonik Jindřich Kolář

Poberouni, Praha - Zemřel Václav Havel! Tahle zpráva se v neděli 18. prosince šířila rychlostí blesku celou Českou republikou. Lidé si ji sdělovali na ulicích, telefonovali, posílali v esemeskách. Lhostejným nechala jen málokoho, málokdo si také nepochal ujit televizními obrazovkami zprostředkované rozloučení s bývalým prezidentem a jeho následný pohřeb. Obě události sledovaly i tisíce obyvatel našeho kraje. Pravděpodobně jeden jediný však může říci: Byl jsem u toho!

Člen České filharmonie, Řevničan Jindřich Kolář.

Ve středu 21. prosince prošel historickým centrem Prahy smuteční prů-

HRÁL VÁCLAVU HAVLOVI. Filharmonik Jindřich Kolář. **Foto ARCHIV**

vod. Doprovodil ostatky bývalého prezidenta na Hrad, do Vladislavského sálu. U rakve, která zde byla s poctami vystavena, zahráli filharmonici Smuteční hudbu z Pohádky skladatele Josefa Suka.

I hornista Jindřich Kolář.

„Myslím, že v záplavě pocitů a dojmů není co dodávat. Bylo to smutné a zároveň ohromné. Nikdy jsem nic podobného nezažil a nikdy na to také nezapomenu,“ řekl Řevničan.

V pátek 23. prosince se v katedrále sv. Víta konal Havlův pohřeb. Sjely se na něj desítky státníků z celého světa, přítomna byla tuzemská politická elita. A, samozřejmě, Česká filharmonie. (Dokončení na str. 6) (pef)

Desáté zpívání »ozdobil« živý betlém

KOLEDY V PŘEDVEČER VÁNOC ZPÍVALA CELÁ ZAPLNĚNÁ NÁVES V HLÁSNÉ TŘEBANĚ

K předvánočnímu zpívání koled se 23. prosince u místní kapličky sešly desítky obyvatel Hlásné Třebaně. Protože to bylo desáté, jubilejní setkání, připravily místní Holky v rozpuhu pro všechny přítomné překvapení v podobě živého betlému.

Nejprve jsme uctili památku Václava Havla minutou ticha. Poté nás přivítal starosta obce Vnislav Konvalinka a popřál nám krásné Vánoce plné pohody a štěstí. Vzápětí se rozezněly nádherné melodie koled naší kapely Třehusk. Náves byla zcela zaplněná, děti rozsvěcely prskavky, pobíhaly kolem dokola, ostatní dostávali od zastupitelů svíčky i noty, a tak kole- dy zněly celou Hlásnou Třebaní. Tak nádhernou atmosféru jsme již dlouho nezažili. Navíc místní hasiči připravili bezva občerstvení - i když ne- byla žádná zima, svařáček dobrou náladu vždy ještě vylepší.

Předvečer Vánoc se opravdu vydařil, všichni jsme odcházeli plni dojetí, dojmů a myslím i nadšení z této akce. Jsem moc ráda, že tradice pokračuje, že se vždy aspoň jednou za rok

V BETLÉMĚ. Živý betlém v podání Holek v rozpuhu byl »zlatým hřebem« letošního hlásnotřebaňského zpívání.
Foto Jitka ŠVECOVÁ

po pracovním nasazení setkáváme a v poklidu si vychutnáváme sváteční chvíli.

Jitka ŠVECOVÁ,
Hlásná Třebeň

Hejma zpíval »Rybofku«

V sobotu 17. 12. hostil řevnický Lidový dům akci s názvem Rybí beat. Slavnostní večer začal krásnou zpěvohrou Jana Jakuba Ryby - důvěrně známou »Rybofku«. Soubor, který zpěvy přednesl, sestával z amatérských pěvců i profesionálů - Ondřeje Hejmy, Alice Bauer či démonického dirigenta Varhana Orchestroviče Bauera. Rybova mše byla jako vždy krásná a dojemná - to, co následovalo po ní, mělo s oslavou adventu společně jen málo. Na scénu nastoupilo Vítkovo kvarteto a začala nefalšovaná, »řevnická divočina«. Tančilo se, zpívalo, pilo... Pak zahráli o třídu drsnější Už jsme doma - jako test sluchových orgánů, kolik unesou. Večer se vydařil, míry byly poctivé, Rybofka slavnostní, kapely ladily...

Helena PELIKÁNOVÁ, Z. Třebeň

DOBROTY PRO ZVÍŘATA. Na Štědrý den se mají mít všichni dobře, i zvířata, řekly si zadnotřebaňské děti. A tak vzaly tvrdé pečivo i ovoce a dopoledne vyrazily ke krmelci v lese na Bořích. Když krmelec naplnily, vyřádily se před štedrovecerní nadílkou s klacky a pobíháním v lese. Jejich rodiče si zatím připili na přicházející nový rok.

Další vánoční akce se v Zadní Třebaně konala 26. 12. v podvečer. Zpívání koled v den sv. Štěpána na místní návsi pořádalo o. s. Salto, které kromě hudby připravilo také punč pro dospělé i děti. Příjemnou vánoční atmosféru si přišlo vychutnat asi padesát lidí.

Text a foto NN L. PALÍČKOVÁ

V Hlásku si hráli na kočičí rodinku

HLÁSNOTŘEBAŇSKÝ KLUB PŘIPRAVIL DĚTEM PŘEKVAPENÍ

Klub dětí Hlásek v Hlásné Třebaně připravil pro děti v prosinci hned několik překvapení. Nejdřív k nám 5. prosince přišel Mikuláš, čert i anděl s velikou nadílkou.

Poslední adventní neděle - 18. 12. - se konalo třetí maňáskové divadlo Divadelní agentury Usměv. Tentokrát si pro nás kašpárek připravil vánoční pohádku O cukrářce Barboře a neposedném čertíkovi. Divadlo je interaktivní a je i pro nejmenší děti. Paní Frišenská vymýšlí scénáře tak, aby i dvouleté děti udržely pozornost. Budeme moc rádi, když se řady jejich příznivců rozšíří i o děti z okolí.

Poslední kulturní akce v tomto roce byla besídka dětí z Klubu Hlásek, která slavila veliký úspěch. Scénář připravila naše učitelka a vedoucí hudebního i dramatického kroužku. Děti si zahrály na kočičí rodinku, která se připravuje na Vánoce. Společně jsme si i s rodiči zazpívali koledy a rozdali malé dárky. Nezapomněli jsme samozřejmě všichni společně uctít památku Václava Havla minutou ticha.

Přejeme šťastný rok 2012 a těšíme se na setkání při našich aktivitách.

Text a foto Markéta BOSÁKOVÁ,
Veronika VACULOVICOVÁ,
Klub Hlásek, Hlásná Třebeň

Děti se před svátky »ukázaly« na besídkách

V zadnotřebaňské mateřské škole se před vánočními prázdninami předvedly děti s pásmem svátečních písní a básní. Děti v převlecích pastýřů či Marie a Josefa po zdařilém vystoupení nadělily vlastnoručně vyrobené dárčky svým rodičům a prarodičům, kteří byli na vystoupení pozváni. Pak se dostalo i na caparty - pod vánočním stromčkem ve školce našli hračky či stavebnice, každý navíc dostal plyšovou hračku, kterou si směl vzít domů (foto 1). Závěrem byli všichni pozváni na vánoční hostinu.

Vánoční besídky se poslední vyučovací den letošního roku konaly také v Základní škole Liteň. Rozdávali jsme si dárky, ochutnávali cukroví, hráli hry a tvořili vánoční dekorace i přáníčka. Na fotce pátáci u stromč- ku.

Text a foto Petra FRYDLOVÁ,
Hana HAVELKOVÁ, ZŠ Liteň

Ať žije Eliška! neslo se Karlštejnem

I NA DRUHÝ DEN KARLŠTEJNSKÉHO KRÁLOVSKÉHO ADVENTU DORAZILY DO PODHRADÍ STOVKY LIDÍ

Karlštejn – Ať žije královna Eliška! Vivat regina! Přesně tak vítaly v neděli 18. prosince stovky lidí císařovnu Alžbětu Pomořanskou, která na koni dorazila oslavit s místními i přesporními Karlštejnský královský advent.

Premiérově se advent s královnou v podhradí Karlštejna slavil o letošní první adventní neděli, 27. listopadu. Choť Otce vlasti Karla IV., program na její počest nachystaný i krásně, v listopadu nevídané počasí, přilákaly na karlštejnské náměstí v průběhu celého dne bezmála dvě tisícovky diváků. Jen o málo méně jich dorazilo i druhý den oslav, v neděli 18. prosince. Také tentokrát na ně čekal stylový a historický jarmark, kterému vévodil rozměrný stan šermířské skupiny Alotrium i výheň kovárů ze spolku Hefaistos, také tentokrát mohli ochutnat karlštejnské víno i pivo Karlíček, na počest oslav uvařené v 1. Karlštejnském mikropivovaru Jiřím Chybou. Královna dorazila na koni, doprovázena dvorními dámami, karlštejnským rychtářem, purrabím i chrabými rytíři.

„Lide karlštejnský! Zdravím tě opět po čase a jsem ráda, že mohu tento krásný, předvánoční čas prožívat s tebou. Užij si ve zdraví svátků a Bůh tě opatruj!“ pozdravila Eliška davy a jala se sledovat program připravený na její počest. Na pódiu pod hradbami Karlštejna se vystřídali pěvci z Ořecha, Berouna i Čenkova, divadlo Tereza z Křivoklátna, zatančily děti ze souboru Klíček, zahráli malí muzikanti ze souborů Modřeneč a Kolíček. Šermíři z Alotria změnili na počest královny své síly, staropražská

KLÍČEK POD HRADEM. Císařovnu do podhradí Karlštejna přišel pozdravit také dětský taneční soubor Klíček z Rvnick. **Foto NN M. FRÝDL**

kapela Třehusk zase představila svůj blok vánočních písniček. Celodenní program vyvrcholil po setmění lou-

čovým průvodem i ohňovým vystoupením před muzeem betlému. A kdo měl ještě slavení málo, mohl pokračovat na hrad, kde se odbyval koncert Rybovy mše Hej mistře.

„Adventní oslavy dopadly skvěle,“ pochvaloval si karlštejnský rychtář Petr Rampas. „Pro zajímavost: první den oslav k nám dorazilo čtyřikrát více lidí, než loni, druhý den v Karlštejně loni parkovalo 164 aut, letos 429!“ dodal.

Miloslav FRÝDL

Zahrál nás svařáček, ochutnali jsme pivo...

Na oslavu adventu do Karlštejna se 18. prosince vydaly i hlásnotřebské Holky v rozpuku. Dorazily jsme v čase, kdy hrála kapela Třehusk. Malý Milda Frýdl zpíval zbrusu novou písničku, my jsme se pokusily zpívat s ním za podpory Mildy staršího. Myslím že se nám to podařilo a divákům se to moc líbilo. Bylo trošku nevlidno, tak jsme se zahrály výborným svařáčkem, někteří ochutnali i karlštejnské pivo Jiřího Chyby (prý velmi dobré). Poslechly jsme si pěvecký sbor Bonbon, přivítaly královnu Elišku, která právě dorazila s loučovým průvodem. Byla to moc hezká podívaná.

Ještě jsme se vyfotily s karlštejnským rychtářem a vyrazily na hrad, kde se konala Česká mše vánoční J. J. Ryby v podání smíšeného pěveckého sboru Slavoš z Berouna. Bylo fantastické pozorovat účinkující z bezprostřední blízkosti (seděly jsme v první řadě). Pan dirigent si propěvoval celou mši, bylo vidět, jak si to užívá. A my s ním! Už se těšíme na příští rok, i když by mohl utíkat pomaleji.

Jitka ŠVECOVÁ, Hlásná Třebaň

Občas jsme rytíři, občas piráti či milicionáři

ČERNOŠICKÁ ŠERMÍŘSKÁ SKUPINA SI MEZI VYSTOUPENÍMI NA KARLŠTEJNSKÉM ADVENTU ODSKOČILA DO ALSASKA

Karlštejn, Černošice - Nemalou zásluhu na tom, že premiérový Karlštejnský královský advent předčil všechna očekávání, měla černošická šermířská skupina Alotrium. V jejím čele od roku 1990 stojí nyní devětačtyřicetiletý Josef KUTÍLEK. Nedlouho před vyvrcholením oslav adventu v Karlštejně jste se vrátili z Francie. Kde se šermíři z Černošic vezmou v zemi galského kohouta?

Naše spolupráce s desetiúrovňovým Molsheimem, který žije 20 km od Štrasburku a 650 km od Černošic, začala před třemi roky v bavorském Gerbunnu, partnerském městě Černošic. Po našem vystoupení na tamních historických oslavách přišli dva nenápadní pánové - a bylo to!

Jak dlouho jste v Molsheimu pobývali a co všechno jste zažili?

Do Molsheimu jsme byli pozváni na jejich historické vánoční trhy. Program je pokaždé stejný. Po našem příjezdu následuje slavnostní večer s představiteli města. V sobotu dopoledne je připraven výlet do okolí Štrasburku, které je doslova přeplněno památkami všech období, malými městy s udržovanými historickými domy a hradbami. V sobotním pozdním odpolední a večer máme dvě vystoupení. Hlavní program historických Vánočních trhů je v neděli. Stovky lidí si obléknou historické kostýmy a vyrazí na náměstí, kde je historické tržiště a hlavní scéna.

Po dopoledním slavnostním zahájení patří odpoledne Alotriu. Vrcholem dne jsou denní i večerní průvody za účasti stovek kostýmovaných účinkujících i obyvatel. V celém městě se konají divadelní i hudební produkce, nechybí medvěďák s medvědem a vlky. Asi nejneobvyklejší atrakcí je hejno 40 cvičených hus. To vše sleduje na 20 000 diváků.

Jsou reakce francouzského publika

na vaše vystoupení odlišné od reakcí publika českého?

Obecně se reakce výrazně neliší. U historického šermu se vedle výkonu protagonistů na úspěchu podílí prostředí. Vynikající vystoupení mezi paneláky nikdy nebude mít takový úspěch jako dobré vystoupení v prostředí, kde historie dýchá každý kámen a lidé je prožívají, nejen se pasivně baví. Francouzi asi nejvíce oce-

ňují to, že k nim jezdíme již třetí rok. Cizí lidé nás na ulici oslovují, fotí se s námi, neustále nás na něco zvou...

Jak dlouho už Alotrium existuje a na které období dějiny se specializujete?

Alotrium vzniklo v roce 1990 v Černošicích. Zprvu jsme hledali inspiraci pro vystoupení v historických filmech a románech na motivy Alexandra Dumase, teď se věnujeme období od raného středověku po rokoko. V našem podání můžete vidět vikiny, barbary, rytíře, mušketýry, španělské grandy, v nabídce máme karibské piráty a občas i pionýrky recitující budovatelské básně v doprovodu příslušníků Lidových milic.

Co považujete za největší úspěch Alotria?

Za asi největší úspěchy považují, vedle cest do Francie, vítězství na celostátní přehlídce skupin historického šermu v Budyni nad Ohří roku 2008 a cenu za nejlepší promo na veletrhu cestovního ruchu v polské Opoli v tomtéž roce. A také Dobřichovická Alotria, jež letos byla největším festivalem historického šermu v Čechách. Co všechno hodláte stihnout v nadcházejícím roce 2012?

Doufám, že se opět uskuteční tradiční akce v okolí - Královský průvod, bitva o Mníšek, Havelské posvícení, Dobřichovická Alotria... A že se bude opakovat Karlštejnský královský advent, který měl letos úžasnou atmosféru...

Miloslav FRÝDL

ZA KRÁLOVNU! Josef Kutílek v souboji, který na Karlštejnském královském adventu svedl na počest císařovny Elišky. **Foto NN M. FRÝDL**

Pěvecký sbor shání posily, hlavně muže

„NAŠÍM DOMINANTNÍM CÍLEM JE PŘÍJEMNĚ SI ZAZPÍVAT!“ ŘÍKÁ SBORMISTR ROMAN MICHÁLEK

Nový smíšený pěvecký sbor vznikl v Řevnicích. Na třicet zpěváků a zpěváků pod vedením sbormistrů Ivany Kylarové a Romana Michálka připravilo adventní program, s nímž už se stačili představit na rozsvěcení vánočního stromu v Karlštejně, na vánočních trzích v Řevnicích či půlnoční mši ve Všenorech.

„Všechno začalo díky zpěvákům a jejich sbormistrům z okolí, kteří se již několik let scházeli a rádi příležitostně zpívali, například ve Všenorském chrámovém sboru.“ říká Roman Michálek, který si práci pochvaluje.

„Se sborem se mi pracuje dobře, na začátku práce jej hodnotím jako velmi perspektivní. Párkrát přehraju melodií a víceméně všichni jsou schopni ji reprodukovat. To ve sborech není běžné,“ dodává sbormistr. Sbor hledá název i nové tváře, hlavně do zatím prořídých mužských řad. „Sbor je otevřen dalším zájemcům, bez rozdílu věku a pohlaví, laikům i hudebním odborníkům. Pod-

V KARLŠTEJNĚ. Řevnický smíšený sbor při vystoupení na letošním Karlštejnském královském adventu.
Foto Petra FRÝDLOVÁ

Jako byste byli v omalovánkách...

V MODRÉM DOMEČKU SE KONALA VÁNOČNÍ VÝSTAVA

Vánoční výstava se do 22. 12. konala v Galerii Modrého domečku Revnice. Několik výtvarnic zde nabízelo originální výrobky - malované oblečení, pletené oděvy, šátky, šperky, keramiku, kameninu i malované repliky keramiky vyráběné do roku 1950 v Klinci. Každý kousek galerie jásal pestrými barvami, bylo to, jako kdybyste vstoupili do dětských omalováněk. Keramiku v domečku vystavovaly Magda Brožová a Ivana Švar-

cová. Brožová také shromažďuje informace o dílně v Klinci, jež letos slaví 140 let od založení. Sbírá veškeré materiály, které se Švarcovou, pravnučkou původního majitele dílny Antonína Šimůnka chtějí použít k vydání publikace Podbrdská keramika. Pokud máte tuto keramiku, ozvěte se jim na tel. č.: 604 401 844 - odkoupí ji, nebo vyfotí pro plánovanou expozici v klínečské dílně.

Helena PELIKÁNOVÁ, Z. Třeboň

V TEN VÁNOČNÍ ČAS. Několik akcí se před svátky konalo v řevnické ZUŠ. Své umění tu předvedly děti z hudebních oborů i ti, co se učí malovat, tančit či hrát divadlo. Na koncertě nazvaném V ten vánoční čas vystoupili kluci z kytarové třídy Františka Běhouška. (lup)
Foto Romana SOKOLOVÁ

Když bude hodně diváků, kino zachráníme!

ŘEVNÍČTÍ SOKOLOVÉ SHÁNĚJÍ PENÍZE NA DIGITALIZACI MÍSTNÍHO BIOGRAFU

Řevnice - V posledních dnech mi na mailovou adresu dorazilo prohlášení týkající se kritické situace v řevnickém kině. O tom, jak se věci mají jsem hovořila s Monikou VAŇKOVOU, jež pracuje pro Sokol, který je vlastníkem kina.

Jaká je tedy situace? Krizová, ale věřím, že řešitelná. Technologický vývoj tlačí nejen kinematografii kupředu. Kdo si nekoupil settopbox na příjem digitálního vysílání, na televizi už se neokoukne. V kině je to zrovna tak - pokud je nevybavíme digitálním obrazem a zvukem, distribuované filmy si nebudeme mýt na čem přehrát.

Chybějí peníze?

Ano. I když jsou tělocvična i malý sál hodně navštěvováni, rozpočet stěží pokrývá náklady na provoz bu-

V ROLI. Monika Vaňková jako císařovna Eliška. Foto NN M. FRÝDL

tatné je mít chuť zpívat a vůli naučit se něco nového,“ říká Michálek. „Chceme zpívat široký repertoár, od vážné hudby přes spirituály k hudebně lidové. Ale dominantním cílem je příjemně si zazpívat s lidmi, kteří mají chuť se tomu věnovat.“

Sbor se ke zkouškám schází každé úterý od 19.15 v řevnickém Zámečku.
Jan FLEMR, Řevnice

Tipy NN

* **Výstava fotografií** a obrazů Míra »Kolji« Straky je v restauraci Galerie Revnice k vidění do 30. 12. (mik)

* **Pátý ročník** výstavy Medové Vánoce můžete na Obecní úřadě ve Svatém Janě pod Skalou navštívit 31. 12. i 1. 7. a 8. 1. Otevřeno vždy od 11 do 17 hodin. (pef)

* **Novoroční mše** svatá se koná 1. 1. od 11.00 v kostele ve Sv. Janě pod Skalou. (pef)

* **Grafiky** hlásnotřebské malířky Marie Kovaříkové jsou od 3. 1. k vidění v pražské galerii Futura. (mif)

* **Slavnostní mše svatá**, na níž zazní I. Česká mše lidová Jaroslava Máchy, se uskuteční 7. 1. od 15.30 v kostele sv. Petra a Pavla v Litni. Po mši následuje koncert. (vk)

* **Kapely** Nová sekce, Abalone a Burizon zahrají 7. 1. od 19.00 v restauraci U Janů Karlštejn. (mam)

* **Skupiny** U.K.B pub rock Praha, Garant a D-Stroj vystoupí 7. 1. od 20.30 v Clubu Kino Černošice. (vš)

* **Výstavu plakátů** Jiřího Staňka a básní Marka Řezanky hostí od 7. do 30. 1. Modrý domeček Revnice. Jde o listy z jejich knihy Děti objevují svět, která seznamuje humornou formou děti předškolního věku se světem, jenž je obklopuje. (šah)

* **Koncert** kytaristy Stanislava Baraka se koná 12. 1. od 20.00 v ZUŠ Černošice. Vstup 100/50 Kč. (pab)

* **Kapela** Tleskač zahraje 13. 1. od 20.30 v Clubu Kino Černošice. (vš)

* **Dětský Maškarní bál** pořádá 15. 1. od 16.00 do 18.00 Klub přátel ZŠ Dobříčovice v místní sokolovně. O zábavu se postará DJ Olda Burda. Vstupné 40 Kč, přezůvky s sebou. (vle)

* **Temperamentní sambu** zazpívá 15. 1. od 20.00 v Clubu Kino Černošice černošský zpěvák Adriano Trindade z Brazílie s kapelou Los Quemados. Vstupné 130/150 Kč. (pab)

Kina v okolí

KINO LITĚŇ

6. 1. 18.00 ALVIN A CHIPMUNKOVÉ
13. 1. 18.00 TWILIGHT SAGA: ROZBŘESK - 1. ČÁST

KINO ŘEVNICE

28. 12. 20.00 RODINA JE ZÁKLAD STÁTU
30. 12. 20.00 JOHNY ENGLISH SE VRACÍ

Leden, únor - zimní prázdniny.

KINO MÍR BEROUN

27. 12. 20.00 ČERNÁ VENUSE
28. 12. 15.30 ŠMOULOVÉ
28. - 30. 12. 18.30 RUMOVÝ DENÍK
29. 12. 15.30 TINTINOVA DOBRODRUŽSTVÍ
2. 1. - 3. 1. 18.30 (Út 17.30) ŠTASTNÝ NOVÝ ROK
3. - 4. 1. 20.00 (St 17.30) MONYEBALL
4. 1. 20.15 ALOIS NEBEL
5. 1. 15.30 VYMĚŘENÝ ČAS
5. 1. - 8. 1. 18.30 (So 20.00, Ne 17.30) TWILIGHT SAGA: ROZBŘESK
7. 1. 15.30 KOCOUR V BOTÁCH 3D
8. 1. 15.30 KAMARÁDI Z TELEVIZE
7. 1. - 8. 1. 17.30 (Ne 20.00) MUŽI V NADĚJI
9. 1. - 12. 1. 18.30 (Út+Čt 17.30) SHERLOCK HOLMES: HRA STÍNŮ
10. 1. 13.45 RIO
10. 1. 20.15 POUPATA
12. 1. 20.15 LABYRINT
13. 1. - 15. 1. 17.30 (Pá 18.30) LOVE
14. 1. 15.30 KOCOUR V BOTÁCH
14. 1. - 15. 1. 20.00 U2 3D
16. 1. - 18. 1. 18.30 (Út 17.30) ČERNÁ HODINKA 3D
17. 1. 20.00 LE HAVRE

CLUB KINO ČERNOŠICE

8. 1. 13.00 FILMOVÁ MÁNIE S LEONARDEM DICAPRIEM
10. 1. 20.00 DLUH

KINO RADOTÍN

27. 12. 18.00 TINTINOVA DOBRODRUŽSTVÍ 3D
27. 12. 20.30 PŮLNOC V PARÍŽI
28. 12. 18.00 ŠTASTNÝ NOVÝ ROK
28. 12. 20.30 MISSION IMPOSSIBLE: GHOST PROTOCOL
29. 12. 18.00 VELKÁ VÁNOČNÍ JÍZDA
29. 12. 20.00 MONEYBALL
3. 1. 19.00 ZPÍVÁNÍ V DEŠTI
4. 1. A 6. 1. 18.00 ALVIN A CHIPMUNKOVÉ 3
4. 1. 20.30 VĚC: POČÁTEK
5. 1. 18.00 LE HAVRE
5. 1. A 7. 1. 20.30 SHERLOCK HOLMES: HRA STÍNŮ
6. 1. 20.00 MONEYBALL
7. 1. 16.00 CERTOVSKÉ POHÁDKY
7. 1. 18.00 BLÁZNIVÁ, ZATRACENÁ LÁSKA

Všemradův kurýr

Aktuální zprávy ze Všeradic a okolí

26/2011 (90)

Příští rok bude určitě lepší, než byl ten, který právě končí

Nový rok 2012 již zvolna otevírá dveře a zve nás do svého náručí, kde nás bude opatrovat dalších 366 dnů, než nás předá svému nástupci. Jaký bude nový rok, co přinese, co vezme a mnoho dalších otázek nám jistě vytane na mysli s blížícím se závěrem roku 2011. Budme optimisté a s otevřenou myslí rázně vstupme do otevřených dveří. Vždyť nové období nám přinese i nové prožitky a radosti, a to je právě ten důvod, proč jít s optimismem do nového roku. To osklivé a nepřijemné postupem času zapomeneme, nebo překryjeme zážitky a vzpomínkami radostnými, tak na se bát a kabanit již na počátku. Proto, abyste do nového roku vkročili správnou nohou, vás zastupitelstvo Všeradic srdečně zve na Silvestrovskou oslavu, která začne od 20.00 v hostinci Na Růžku. Bude to důstojné rozloučení se starým rokem a veselý vstup do roku nového. Je co slavit - vždyť v roce 2012 to bude již 750 let od první písemné zmínky o naší obci. Děkuji občanům za poctivou práci v roce uplynulém. Všem přeji do nového roku mnoho štěstí, zdraví, optimismu a úspěchů. Jsem přesvědčen, že příští rok bude lepší a úspěšnější, než ten, za kterým zanedlouho zavřeme navždy dveře. **Bohumil STIBÁL, starosta Všeradic**

ZPÍVALA KOLEDY. Bára Štěpánová ve všeradické galerii nejen vyprávěla - pustila se i do zpívání. V jejím podání zazněly skladby Marty Kubišové i vánoční písně. Foto Sylva ŠKARDOVÁ

Štěpánová v galerii předvedla, jaký je »živel«

V LEDNU SI VE VŠERADICÍCH MŮŽETE UŽÍT KONCERT KYTARISTY JANA MATĚJE RAKA

Kdo přišel v pátek 16. prosince do vánočně vyzdobené zámecké galerie ve Všeradicích, byl určitě ve správnou chvíli na správném místě. Konal se tu poslední letošní Zámecký večer roku 2011 - díky hostům i slavnostní, vánoční atmosféře, výjimečný. Slavnostní atmosféru večera umocnil vystoupením mladý, teprve čtrnáctiletý nadějný houslista Filip Zaykov, který hraje na housle od svých pěti let. Když hrál J. S. Bacha nebo Capricce od Henryho Wieniawského, měla jsem husí kůži, byla to krása! Báru Štěpánovou, která byla hlavním hostem večera,

nelze nazvat jinak, než živlem. Návštěvníky bavila vyprávěním o tom, jak na základce chodila »za školu« a jak její maminka zavařovala houby, které se pak báli jíst - nevěděli, jestli nejsou jedovaté. Bára také moc hezky zpívala písně Hany Hegerové a Marty Kubišové. Na závěr zařadila Tichou noc, Nesem vám noviny a další vánoční »hity«. Na úplný závěr večera zazpíval za kytarového doprovodu Aleny Packové koledy také dětský sbor Muzikantik z Osova. Přes dvacet malých zpěváčků mezi čtyřmi a deseti lety zpívalo koledy, hrálo na flétny, a moc jim to šlo.

Další Zámecký večer se uskuteční až v březnu, ale 20. ledna můžete od 18 hodin přijít na koncert výborného kytaristy Jana Matěje Raka, který zahraje

mimo jiné skladby Jaroslava Ježka Tři strážníci, Bugatti step, Život je jen náhoda, Ezop a Brabenec a další. **Sylva ŠKARDOVÁ, Všeradice**

Z podbrdského kraje

* **Novým kabátem** se pyšní kaplička na návsi v Leči. Kapli, jež chrání křížek, který v 70. letech 19. století posvětil tehdejší liteňský kaplan V. B. Třebízský, opravili místní mladí obyvatelé za finančního příspěvku liteňského obecního úřadu. **(JoK)**

* **Vernisáž děl**, která v letech 2006 - 2011 vznikla na malířských Art sympoziích ve Všeradicích, se koná 12. 1. od 17.00 v místní galerii M. D. Rettigové. Výstava potrvá do 26. 2. **Sylva ŠKARDOVÁ**

Osovští zpívali v kostele

V KOSTELE. Dětský soubor Muzikantik (na snímku) vedený Alenou Packovou i vokální sbor Chorline byly hlavními aktéry tradičního předvánočního Zpívání v osovském kostele Narození Sv. Jana Křtitele. Na programu byly vánoční písně a koledy, Chorline představil i několik černošských spirituálů. Před závěrečnou písní Narodil se Kristus Pán členové Divadla ze stodoly sehráli Capkuv apokryf nazvaný Svatá noc. „Kostel byl plný, nebylo si nejen kam sednout, ale pomalu ani stoupnout,“ řekla osovská kronikářka Marie Plecíta. Pro dětské návštěvníky přichystal na závěr místní obecní úřad dárečky. **Text a foto NN J. KOZÁK**

Hladoví šneci závodili, ti ostatní ani nevyšli z ulity...

Druhý ročník šnečích závodů se konal 21. 12. v ZŠ Osov. Nikol Hrubá nachystala závodní dráhy i zázemí pro závodníky. Každý žák si vylosoval číslo svého favorita, pojmenoval ho a už se startovalo. Lákadlem pro africké šnecy byla salátová okurka - hladovější závodníci se nechali zlákat, ti ostatní ani nevyšli z ulity. Nechali jsme šnecy na dráze a odskočili si do kostela, kde nám pan Frajer vyprávěl příběh o narození Ježíška. Dovolil nám pohlédnout do sakristie, ukázal kadidlo i kříž, zodpověděl dotazy. Ve třídě mezitím šneci urazili kus cesty, někteří vyšli z dráhy až na koberec. Nejbližší k cílové pásce byl závodník Kristýnky Hůlové, pak Kristýnky Sanické, třetí skončil šnek Pavlinky Kofroňové. Vítězové dostali poháry, pilo se šampaňské... Den před tím, v úterý 20. 12. se v osovské škole konala vánoční besídka. Děti ze všech tříd si připravily pod vedením učitelek vystoupení. Do rolí moderátorů se vžili pátiáci a s mikrofonem si počínali jako zkušení konferenciéři. Na závěr vypukl jarmark s výrobky samotných dětí, rodiče si mohli posadit v jídelně a trochu si v tom vánočním shonu odpočinout. **Jana FIALOVÁ, ZŠ Osov**

Na Štěpána se ve Všeradicích konal turnaj v minigolfu

Druhý svátek vánoční se v Zámeckém dvoře Všeradice konal 1. ročník vánočního minigolfového turnaje. Do soutěže se zapojilo 18 účastníků a účastníků. Přesto, že hřiště nepokrývala sněhová peřina a teplota se pohybovala 5°C nad bodem mrazu, nikdo z nich nepohrdnul hrnečkem něčeho dobrého na zahřátí. Na konci prvního kola byla výsledková listina napínavým čtením...

Po krátké přestávce spojené s drobným občerstvením v nově budovaném hostinci se nastupovalo do kola druhého. Také v něm byly výsledky závodníků velmi vyrovnané. Pak přišel čas vyhlášení výsledků a rozhodci byli nuceni vyhlásit rozstřel o 3 a 4 místo. Jak to dopadlo? Vítězství si vybojoval František Rajtr st. se 73 body, na druhém místě skončila Veronika Červená s 84 body a na 3 místě po rozstřelu Lukáš červený s 87 body. Po předání cen následovala družná diskuse a další občerstvení v podobě grilované klobásky i plzeňského piva. Celou dobu turnaje panovala veselá nálada a na závěr si všichni účastníci slíbili setkání opět v příštím roce. **Bohumil STIBÁL, Všeradice**

Střílet se nedalo - v lese bylo moc lidí!

ŘEVNIČTÍ MYSLIVCI NA PROSINCOVÉM HONU TREFILI JEDNU LAŇ A JEDNOHO DIVOČÁKA

Myslivecké sdružení Řevnice uspořádalo 17. prosince nátlacku (druh honu) na černou a vysokou zvěř. Zúčastnilo se jí dvacet sedm lovců a spolu s nimi i šest psů.

Lov v 9 hodin ráno tradičně zahájily zvuky fanfár, trubených na borlici otčením a synem Slánských. Po nich se za chladného počasí, i když bez deště, lovci vydali na fyzicky náročnou akci. Začali první leči v části honitby za Kamennou. Odtud se potom přesunuli dál k bývalé »jedničce«, což je název pro místo nad Sochorovými jezírky. Zde byla slovena laň. Lovci se sice střetávali se zvěří, ale nebylo možno střílet pro velké množství lidí procházejících lesem. Tak zvěř unikala i v další části lovu, kdy se myslivci přesunuli na úpatí vrchu Babka, tedy ke »dvojce«. Přesto se po namáhavých sestupech podařilo slovit alespoň jednoho divočáka střední velikosti.

Lov skončil v půl třetí odpoledne. Nikdo nebyl raněn a návštěvníci lesa si možná odnášeli nezapomenutelný zážitek ze setkání s divokou zvěří. Lov, kromě úlovku, přinesl cenný poznatek: honitba je v současné do-

PO LOVU. Řevničtí myslivci vzdávají poctu lani a divočákovi, které ulovili na prosincovém honu.

Foto Bořek BULÍČEK

bě dobře zazvěřena. Znamená to důkaz dobré péče a celkové výživy, za kterou se zvěř v zimním období nám stahuje. Výstav slovené zvěře

tedy čítal jednu laň a jednoho divočáka. Na přední straně čtverce obloženého chvojím hořely dvě pochodně. Na závěr zazněl jímavý zvuk bor-

lic vyjadřující dík i poctu slovené zvěři a tentokrát i lovcům za perfektní dodržení bezpečnosti.

Tedy Lovu zdar a nashledanou 29. prosince na dalším honu a potom i na Poslední leči, která se koná 15. ledna v řevnickém Lidovém domě.

František ŠEDIVÝ, Řevnice

Předvánoční posezení si všichni moc užili

Děkuji všem obyvatelům Zadní Třebaně, kteří se zúčastnili Předvánočního posezení. Společenský dům »praskal ve švech«, jubilanti si převzali dary, děti zazpívaly a zahrály, myslím, že si to všichni moc užili. Tento den, bohužel, zemřel exprezident Václav Havel - uctili jsme tedy jeho památku minutou ticha.

Chtěl bych poděkovat všem zastupitelům za spolupráci v letošním roce. Doufám, že i vy jste s naší prací spokojeni - vaše podněty a připomínky jsou vítány a snažíme se jim co nejdříve věnovat.

Přeji všem mnoho štěstí a zdraví v roce 2012!

Stanislav BALÍČEK, starosta Zadní Třebaně

Paní učitelka nám ukázala krásné deníčky pro své kamarádky

LITEŇŠTÍ ŠKOLÁCI SE VYPRAVILI DO PRAHY NA VÝSTAVU SCHOLA PRAGENSIS

V rámci volby povolání absolvujeme s devátáky ZŠ Liteň Burzu škol v Berouně. Setkání se zástupci středních škol a učilišť je pro žáky důležité - mohou se učitelů i žáků dané školy zeptat na vše, co je zajímavé. Letos jsme se rozhodli navštívit další podobnou akci - výstavu Schola Pragensis v pražském Kongresovém centru. Mohli jsme se tu seznámit s expozicemi 149 pražských škol. Velkou pozornost vzbudila novinka, prezentace Roku chemie 2011. Žáci zastoupených škol se představili i v pestrých doprovodných programech. O zážitky se podělil Jan Kulha z 9. třídy: „Pražská burza škol byla lepší, než ta v Berouně. Myslím, že na hodně lidí od nás ze třídy to mělo vliv. Rozhodli se jinak, anebo stejně, ale změnilo místo školy.

Poté, co jsme byli venku z budovy, šli jsme po Praze. Paní učitelka nám

ukazovala nějaké památky, což mě vůbec nezajímalo, jelikož jsem měl

hlad. Asi po půl hodině jsme konečně šli na metro a jeli na Smíchov. Mi-

U CHEMIKŮ. Liteňští školáci na výstavě Schola Pragensis zhlédli i prezentaci Roku chemie 2011.

Foto Hana HAVELKOVÁ

chaela Zimová a Sandra Maříková se málem ztratily, protože jely špatnými schody. Když jsme vyšli z metra, měli jsme rozhod a šli se najíst. Poté k nám přišla paní učitelka a všem nám ukazovala deníčky, které koupila v levných knihách pro své kamarádky pod stromeček. Krásné, ale jak pro koho...

Když jsme odcházeli z KFC, dostal jsem nápad, že kyblík naplním colou. Do metra se s tím ale nesmí, tak jsem cestou všechno vypil. Bylo mi hodně zle. Všichni (i paní učitelka) se mi smáli a dělali naschvály. Ve vlaku nám paní učitelka znovu ukázala krásné deníčky. Také nám půjčila nové knížky a ukázala ve foťáku fotky z dovolené. Vypadalo to, že na dovolené jen jedli, což mi - vzhledem k mému stavu - neudělo dobře! Naštěstí jsme brzy dorazili zpátky do Litně.

Hana HAVELKOVÁ, ZŠ Liteň

Na pohřbu Václava Havla hrál Řevničan, filharmonik Kolář

DOKONČENÍ ZE STRANY 1

Ani tentokrát Jindřich Kolář nechýběl: „Před očima se mi promítaly obrazy situací, kdy jsem se s Václavem Havlem setkal,“ popsal pocity, které zažíval při hraní v katedrále sv. Víta. „Václavské náměstí v roce 1989, neformální besedy v Národním divadle těsně po 17. listopadu téhož roku, jeho návštěvy koncertů České filharmonie v době, kdy už byl prezidentem. Celá tato doba spojená s jeho osobností jistě poznamenala každého z nás. Souhlasím s těmi, kteří mají dojem, že s odchodem Václava Havla skončila jedna zásadní éra budování demokracie v našem státě.“ Žádušní mše ve společnosti nejvlivnějších osobností celého světa byla podle Koláře velkolepá. Z nástrojů se však prý při teplotě blízko nuly, která v katedrále byla, kvalitní tóny dařilo vyloudit jen s velkým soustře-

děním. „Stejně tak je velmi těžké hrát a být dojatý, s čímž jsem třeba při české hymně velmi bojoval. Celý obřad byl jedinečný zážitek. Jistě - Václav Havel byl jedinečný člověk,“ uzavřel řevnický filharmonik. Na bývalého prezidenta budou jistě velmi vzpomínat i Hlásnotřebeané, kteří se s ním měli možnost osobně setkat. Právě do této vesnice totiž Václav Havel nedlouho po svém zvolení do čela republiky zavítal. A nejen to - veselil se tu dokonce na svatbě. „Seděli jsme v hospodě Na Růžku, když kolem projížděla prezidentská kolona,“ vybavuje si místní obyvatel Jaroslav Pokorný. „S chlapama jsme se nakláníli k oknu a dělali si legraci, že Havel jede na hrad, na Karlštejn.“ Havel to opravdu byl to a opravdu jel na Karlštejn. Jenže tam nedojel!

„Slyšeli jsme brzdění a za malou chvíli Havel vletl do hospody, bez ochranky,“ pokračuje ve vzpomínání Pokorný. „Když viděl svatbu, popadl nevěstu a začal tančit. Provedl i ostatní ženské. S Jiřím Novákem, bo-

hužel už také není mezi námi, si dal u baru pár panáků a s místními nějaké to pivo. Moc rád na to vzpomínám, choval se mile a přátelsky,“ dodává obyvatel Hlásné Třebaně.

Petra FRÝDLOVÁ

Ztratili jsme žijící důkaz, že lze žít statečně

Již mnoho let se o politické dění téměř nezajímám, nevidím k tomu sebemenší důvod. Nikdy by mě nenapadlo, že smrt bývalého prezidenta Václava Havla způsobí mezi lidmi takovou těžkou atmosféru. Naše společnost, která postrádá vzory, k nimž by mohla vzhlížet, jimž by se chtěla podobat, dostala nečekaně hlubokou ránu. Vlna smutku a ztráty zaplavuje celý český národ, bytostně ji v duši pocítují i já. Všichni jsme něco ztratili, minimálně žijící důkaz, že lze žít i statečně, nebýt se, nenechat sebou vláčet a říkat pravdu, i když je někdy cena velmi vysoká. Lidé se zastavují a sdílují si dojmy, najednou jsme spojenci ve smutku a rozdíly mezi námi se jakoby stírají, ve smutku jsme si asi všichni rovni. Odkaz Václava Havla doceníme všichni časem, povídal náš stávající prezident Václav Klaus. Horší bude - jak napsal Jarek Nohavica v jedné své písni - kdo na moje místo? Kdo zvedne můj štít? Nevím.

Helena PELIKÁNOVÁ, Zadní Třebaně

Letovský zpravodaj

Aktuální informace o dění v Letech a okolí

25/2011 (33)

Caparti »cinkali« u kapličky

Vánoční cinkání, které v duchu lidových tradic připravily děti spolu s učitelkami z místní školky, se uskutečnilo 18. prosince před kapličkou v Letech. Děti oblečené do kožíšků, beranic, plen i dalšího dobového oblečení zpívaly s doprovodem flétny a houslí známé vánoční koledy. Na závěr do Betléma Josef s Marií přinesli Ježíška, jehož Marie uložila do jeslí. Ježíškovi přišli popřát andělíci, trubači a další lidé, kteří mu přinesli dary.

Veronika KUNOVÁ, Mateřská škola Lety

Pivovarem zněla mše i koledy

Předvánoční koncert se konal 16. prosince v letovském pivovaru. Připravili jsme asi hodinový program, který začal Českou mší vánoční Jakuba Jana Ryby. Vystoupil Sbor pražské konzervatoře, Český komorní ansámbl vedený dirigentem Josefem Štefanem a sólisté - Veronika Smolíková (soprán), Ludmila Hudečková (alt), Zdeněk Poldá (tenor) a Jiří Poláček (bas). Poté bylo provedeno pásmo vánočních koled Karla Steckera a na konec jsme hostům zazpívali směs populárních písní a árií. Myslím, že se akce, kterou jsme plánovali asi půl roku, povedla. Rádi bychom z ní vytvořili každoroční předvánoční tradici. Plánujeme i další projekty - v březnu, by se měl uskutečnit koncert muzikálových melodii.

Ludmila HUDEČKOVÁ, Lety

NOVÁ STAROSTKA. Jaroslava Rezková (vlevo) při prvním proslovu, který pronesla na veřejném jednání letovských zastupitelů bezprostředně poté, co byla zvolena starostkou. Foto NN M. FRÝDL

Kulturní i sportovní akce budou pokračovat

NOVOU STAROSTKOU LETŮ BYLA NA VEŘEJNÉM ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA ZVOLENA JAROSLAVA REZKOVÁ

Lety - Novou starostkou mají od 15. prosince Lety. Pomyslné žezlo po odstoupivším Jiřím Hudečkově převzala Jaroslava REZKOVÁ.

Proč jste se loni rozhodla kandidovat do letovského zastupitelstva?

Nelíbil se mi vývoj obce, její směřování. Komeracionalizace do údolí Beřounky, myslím si, nepatří. Výstavba, která se rozpoutala v posledních letech, se stagnující infrastrukturou, ale i obyčejné, naprosto nefunkční dopravní značky, které desítky let smutně visí nachýlené k zemi. Mohla bych pokračovat, mnohé jsem před volbami ještě nevěděla.

Překvapilo vás po příchodu na letovskou radnici něco?

Ano, překvapení bylo mnoho, zpravidla ne zcela příjemných. Nesplácené

dluhy ve výši 8,6 milionu, černá skládka navezená na pozemku pronajatém obcí, jejíž »hodnota« znamená další finanční zatížení v řádu 4-5 milionů. Přitom rozpočet obce je asi 12 milionů. Dědictví ve výstavbě satelitu v ulici Karlštejská, je toho víc...

Napadlo vás po loňských volbách, že byste se mohla stát starostkou Letů?

To mě opravdu nenapadlo, ale cítím

Jaroslava REZKOVÁ

- vdaná, matka dvou synů
- vyrostla v Letech. Profese ji odtud na určitou dobu odvedla, ale od roku 1994 žije opět zde
- profesí je lékařka, pracuje jako ředitelka ve farmaceutické firmě
- relaxuje sportem a prací na zahrádě

velkou zodpovědnost k občanům, kteří v nových lidech na radnici viděli určité světlo na obzoru.

Starostkou jste se skutečně stala, byť s ročním »odkladem«. Co považujete za nejdůležitější úkol »nového« zastupitelstva?

Pokračovat v započaté práci, které se udělalo již hodně. Možná není vidět, ale motor než »nabere dech«, také potřebuje čas. Stabilizovat rozpočet, řádně splácet dluhy, řešit »kostlivce«, kteří se objevili, ale také shánět peníze na dobudování kanalizace, bezpečných cest uvnitř obce, vyřešit nebezpečné křížení ulic Karlštejská - Pražská spolu s chodníky, aby se lidé do nyní již jediného možného obchodu v Letech dostali bezpečněji než dosud. Je toho hodně. Mnohé již mo-

hlo být uskutečněné, kdyby si obec vybudování chodníků, přechodů i opravy cest dala do podmínek přicházejících developerů. Asi ne všechno stihneme, ale na mnohém se již začalo pracovat. Jinak rozhodně budeme dále pokračovat v tradicích kulturních i sportovních aktivit.

Co budete považovat za největší úspěch, až před příštími komunálními volbami budete rekapitulovat období vašeho starostování?

Když si alespoň část občanů pomyslí, že komunální politika se dá dělat i s lidmi dohromady. Že se navrátí důvěra občanů v samosprávu i ve státní správu a v neposlední řadě i povědomí o vymahatelnosti práva. Že se občan možná nebude cítit odstrčený, na druhé koleji... Miloslav FRÝDL

Hodně zdraví vám, lidem, i pejskům! vzkazují letovští kynologové

Letošní sportovní sezona skončila a my, letovští kynologové, jsme se svými výsledky spokojeni. Uspřádali jsme osmery zkoušky z výkonů a dva závody. V létě jsme trávili dovolenou na výcvikovém táboře, kde jsme se moc neohřáli a docela jsme zmokli. Podzim nám však počasím vše vynahradil. Během roku jsme se párkrát sešli a oslavili životní jubilea některých z nás.

Téměř celý rok jsme se věnovali socializaci štěňat, jejichž počet se stále zvyšuje. To svědčí o zodpovědném přístupu majitelů k výchově psů, která je velmi důležitá. Z pokroků štěňat a jejich majitelů máme upřímnou radost a práce s nimi nás baví.

Čekají nás oslavy Silvestra. Nezapomeňte, že pejskové by neměli konzumovat ani sladké cukroví, ani čokoládu ze stromčeku - je pro ně nebezpečná. Pokud chcete svým chlupáčům přilepšit, kupte jim raději nějaký pamlsk, který mohou bez problémů strávit. V obchodech se psími potřebami mají takov-

ých pamlsků spousty, počínaje sušenými vepřovými uchy, šlachami či specialitami z buvolí kůže. To

jsou dobroty pro velké psy. Pro malé pejsky určitě najdete něco podobného v menším vydání.

Na bouřlivé, hlučné oslavy Silvestra a Nového roku se zrovna netěšíme, protože psi mívají s velkým hlukem a zvukovými efekty ohňostroje problém. Je třeba s tím počítat a vzít pejsky na Silvestra, pokud je to možné, domů, aby se nebáli.

Letošek byl nabitý spoustou událostí, ne všechny byly pozitivní. Většinu záležitostí nemůžeme ovlivnit, hodně věcí ale ano. Minimálně to, že se budeme k sobě chovat slušně a budeme tolerantní.

Čas rychle utíká, stále někam spěcháme i my. Přejí všem, aby se aspoň na konci roku uměli zastavit, odpočinout si, užít sváteční atmosféru a nabrat síly. Do nového roku 2012 nám všem přejí, aby ti, na kterých nám záleží a které máme rádi, byli zdraví a spokojeni. Hodně zdraví bych přála i pejskům, bez nichž si nedovedu představit svůj život.

Alena VANZUROVÁ, Kynologický klub Lety

Novosvětská zněla v Pekingu i Macau

ČLEN ČESKÉ FILHARMONIE, ŘEVNIČAN JINDŘICH KOLÁŘ ZAZNAMENAL PRO NN SVÉ ZÁŽITKY Z CESTY DO ČÍNY

Každý má okolo sebe spoustu věcí s nápisem Made in China, ale málokdo si vybere Čínu, jako zemi vhodnou k turistice. Mám dojem, že bych to neudělal ani já - na předvánočním zájezdu České filharmonie se mi ale naskytlo několik příležitostí vidět i jiná místa, než koncertní sály a hotely. Poblíž Pekingu se dá navštívit Velká čínská zeď - obvyklým místem, kde se pohybují turisté z celého světa, je Badaling, všeobecně známý z nedávné olympiády. Stavba, která je vidět i z vesmíru, je dlouhá 5660 kilometrů, stavěna byla postupně od 7. století před naším letopočtem. Největšího významu nabyla za dynastie Ming (1368-1644). I když původnímu záměru, tj. zabránění dobytí území, které ohraničovala, nikdy neposloužila úplně, jde o velkolepé dílo. Projít se pár kilometrů po této monumentální stavbě je nevšední zážitek.

Na zpáteční cestě do metropole se nabízí návštěva hrobky dynastie Ming. Soubor paláců na velkém území oživuje velikost dynastie, za které byla Čína světovou velmocí.

V Zakázaném městě

V centru Pekingu, naproti náměstí Tchien-an-men, kde se v roce 1989 projížděly tanky po studentech, leží Zakázané město - sídlo císařů dynastie Ming a Čching. Soubor paláců a budov (podle legendy jich bylo původně 9 999) stavěných do čtverce na základě měsíčního svitu i proudu větrů je úchvatnou podívanou. Některé budovy jsou již přizpůsobené cestovnímu ruchu, jiné jsou v téměř auten-

U ZDI. Řevničan Jindřich Kolář u Velké čínské zdi.

Foto ARCHIV

tickém stavu, tak, jak zanechal poslední císař v roce 1924. Jiné části jsou nepřístupné nebo zdemolované.

Město Xi'an, nebo Sian ve vnitrozemí má 8,5 milionu obyvatel, rozloha okolní provincie je 10 000 km². Hlavním městem Číny bylo delší dobu, než Peking. Vnitřní město je obklopeno masivními, 10-15 metrů vysokými hradbami s věžemi a branami, postavenými do čtverce. Délka jedné strany čtverce je asi čtyři kilometry. Asi 50 kilometrů od centra se na 20 hektarech rozkládá území, kde v roce 1976 při kopání studny narazil rolník

na podzemní prostory. V nich se ukrývaly hliněné sochy, dnes známé jako Terakotová armáda. Více než osm tisíc soch v mírně nadživotní velikosti, vybarvených a v plné zbroji si nechal ve 3. století př. n. l. vyrobit a umístit do své hrobky císař Čchin. Nyní je tato hojně navštěvovaná památka muzeem, jež v několika budovách sochy, vykopávky i další předměty uchovává. Zbraně či části postrojů obsahují chrom; není známo, jak se tento kov tehdy v Číně vyráběl, když dnešnímu světu je známý od 20. století. Číňané jsou jak známo výborní obchodníci a výstavu s názvem Terakotová armáda s úspěchem prodávají po celém světě. Zázitek na místě samém je ovšem neskonale hlubší. Ekonomický růst Číny se projevuje všude. Ubývá povozů na lidský pohon a drasticky přibývá aut, takže ani osmiproudé bulváry nevstřebají hustý provoz. Zácpy jsou prakticky neustále. Řidiči většinou místo směrovek používají klaksony, agresivita jízdy je značná. Chodci na přechodech při zelené nestačí uskakovat. Na veřejných místech se mezi lidmi jen zřídka setkáváme s náznakem ochoty či snahy pomoci. Strkanice v davu jsou běžné, ale nikdo místní to nepocituje jako

újmu. K tomu je nutné připočítat neustálé chrchlání, frkání, plivání a různé jiné osobní projevy, které našince nijak nepotěší, i velmi intenzivní smog. Je ovšem pravda, že Peking a Sian jsou v těchto směrech horší než Šanghaj, která je po všech stránkách moderním světovým velkoměstem.

Z herny na Dvořáka

Posledním místem asijského turné filharmoniků bylo Macao, nesmírně zajímavé město pospojované mnoha kulturami. Od roku 2000 je pod správou Číny a stejně jako nedaleký Hong Kong má svoji autonomii i měnu. Úřední řeč je portugalština, provoz je levostranný. V přelidněném městě je možné najít blízko sebe buddhistický chrám a katolický kostel, jezuitskou kolej i vojenskou pevnost, tak, jak se zde střídaly vlády různých zemí. Je to velké centrum obchodu i hazardu. Hotely s obrovskými hernami navštěvují denně tisíce lidí z celého světa. Někteří navštívili i náš koncert. Prolínání kultur po tomto večer ovládla Novosvětská symfonie Antonína Dvořáka, jež více než sto let úspěšně reprezentuje českou hudbu po celém světě.

Jindřich KOLÁŘ
(Česká filharmonie), Řevnice

Občanské sdružení a Klub dětí Hlášek zahajuje v Hlášné Třebani II. blok zájmových kroužků

Navštivte naše zájmové kroužky:

- Hudební dílny pro děti a jejich rodiče
- Hra na hudební nástroje a základy rytmiky
- Harmonizační a relaxační cvičení pro těhotné
- Ruční práce (pro slečny 8+)
- Hudebně dramatický kroužek
- Pohybové aktivity s didaktickými prvky (pro děti 1-3 roky)
- Tvořeníčko a Keramika
- Příprava pro předškoláky
- Podpora matematického myšlení pro děti od pěti let
- Doučování (čeština a matematika)

Kroužky probíhají v Sokolovně v Hlášné Třebani, nebo v Klubu Hlášek - nacházíme se 5 minut od vlakové zastávky Zadní Třeban, pro cestující autem nabízíme možnost parkování. Více informací o našem občanském sdružení naleznete na našich webových stránkách:

www.skolkahlasek.webnode.cz

V případě zájmu pište na e-mail: skolkahlasek@seznam.cz nebo volejte na tel. číslo 777 568 562.

VYSOKORYCHLOSTNÍ INTERNET

Tarify od 4 do 32 Mb/s

více naleznete na www.czechdata.cz

Tel. spojení: (+420) 222 356 256

GSM spojení: (+420) 777 774 784

Nám. Krále Jiřího z Poděbrad 44 - Řevnice

RADIOLINKplus.cz

INTERNETOVÉ PŘIPOJENÍ AKTIVAČNÍCH POPLATKŮ
SMYSLNÝCH ZÁVAZKŮ
TARIFY BEZ APLIKOVÁNÍ FUP
OMEZOVÁNÍ P.2P

ZAŘÍZENÍ VÁM BEZPLATNĚ ZAPŮJČÍME

723 187 518 Infolinka 226 20 70 50

• www.radiolinkplus.cz •

KOMINICTVÍ ZEMAN s.r.o.

Čištění spalinových cest včetně
vystavení zprávy o kontrole za **400,-**

VLOŽKOVÁNÍ KOMÍNŮ, PRODEJ PALIVOVÉHO DŘEVA

OBJEDNÁVKY ŘEVNICE: 775 100 678

www.kominiectivizemansro.cz

ESO

supermarket

Lety u Dobřichovic

Vážení zákazníci, nabízíme vám široký
sortiment potravin a průmyslového zboží.
Nákup na splátky, příjem platebních karet.

Otevřeno denně od 7 do 19.00 hodin.

výroba a tisk dopisních obálek
www.frances.cz

RP
STAVBY

Radek Prášil

STAVBY
NA KLÍČ
REKONSTRUKCE

♦ novostavby	♦ přípojky
♦ rekonstrukce objektů	♦ komunikace
♦ zateplení fasád	♦ zdivo z kamene
♦ bazény na klíč	♦ oplocení, gabiony

Práce provádíme s důrazem na detaily, které zajišťují
dlouhodobou životnost stavby. Zaručujeme osobní přístup
k zákazníkovi a korektní jednání. Fotogalerie na našem webu

602 316 330

www.rpstavby.cz

Naše noviny-nezávislý poberounský občasník vybírají

PŘEDPLATNÉ
na 1. pololetí roku 2012

Naše noviny upozorňují abonenty, že toto číslo NN je poslední, jež mají
předplacené. Pokud máte o doručování NN zájem i nadále, je třeba si
ho znovu objednat. NN do června 2012 vyjdou 13x, výtisk stojí 7 Kč.

Předplatné na 1. pololetí tedy činí **91 Kč**. Ti, kteří chtějí NN posílat
poštou, musejí připočíst poštovné 12 Kč/číslo, zaplatí tedy dohromady
247 Kč. NN je také možné nechávat v redakci (Zadní Třeboň,
Třeboňská 96) nebo na udané adrese v Zadní Třebani či v Řevnicích.

Předplatné vybírají: Ema MALÁ (Zadní Třeboň, Třeboňská 190)

Lucie PALÍČKOVÁ (Zadní Třeboň, Ke Studánce 240)

Stanislava FRÝDLOVÁ (Zadní Třeboň, Třeboňská 96)

Předplatné lze též poukázat na účet 211170229/0300
- variabilní symbol: 011312.

KP stav s.r.o., stavební společnost, Sokolovská 325/140, Praha 8

Provozovna: Karlštejská 023, 252 30 Řevnice

Vám nabízí tyto služby:

Rekonstrukce koupelen, bytů a RD, Zateplení fasád
i v programu „Zelená úsporám“

výstavbu RD, pokládka zámkové dlažby, plotů apod.

Kopírovací služby ČB + B (do formátu A3) - po tel. dohodě kdykoli
i o víkendech a svátcích, laminovací služby A4

Kontakt : 777 763 810 www.kpstav.cz e-mail: info@kpstav.cz

V »Lidáku« válela mistryně republiky

S ŘEVNICKÝMI TENISTKAMI SI ZAHŘÁLA JESIKA MALEČKOVÁ, KTERÁ CO NEVIDĚT VYRAZÍ NA AUSTRALIAN OPEN

Řevnice – V létě vybojovala titul na legendární Pardubické juniore, pak se stala mistryní republiky žen. A nedávno si zahrála s mladými tenisty z Řevnic. Jesika Malečková byla ozdobou předvánočního setkání hráčů, trenérů a příznivců Sportclubu Řevnice v nově otevřeném Sportcentru Lidák.

„Bylo to příjemné, ráda mezi vás přijedu znovu. K Řevnicím mám blízko, ještě jako dítě jsem trénovala s paní Kubátovou a jezdila sem hrát ze Šrbska, kde jsme bydleli,“ vyprávěla dětem při besedě.

Nejprve strávila téměř dvě hodiny na kurtě. Soupeři jí bylo hned několik tenistů Sportclubu, s každým si za-

MISTRYNĚ. Mistryně republiky v tenisu žen Jesika Malečková (vlevo) si v Řevnicích zahrála i s Eliškou Petráčkovou.

Foto Roman PAUL

Házenkáři skončili v Ejovicích pátí

Na turnaj do Ejovic vyrazili starší žáci řevnických »národních« házenkářů. Srovnání s vyhranějšími a zkušenějšími družstvy ze západních Čech pro nás nedopadlo dobře. Po prohrách s Ejovicemi i Týmákovem a výhře nad Plzní jsme do finále nepostoupili a bojovali o 5. místo. Zde jsme porazili staré známé z »našeho« kraje Čakovice i Spoju Praha a skončili pátí. Střílecky se dařilo nováčkovi Marcovi Faranovi, jenž vsílil 27 branek. O další góly se postarali Kraus (15) a Edl (7). Lukáš Martin byl vyhlášen nejlepším brankářem. Turnaj nám ukázal, že se připravujeme o lepší výsledky sami. V útoku se neproměňují jasné šance, v obraně jsme málo pohybliví a bojovní. Kluci si musí uvědomit, že bez tréninku a poctivého přístupu k nim to nejde. Zuzana VESELÁ, Řevnice

Výsledky: Řevnice - Talent Plzeň 9:6, Řevnice - Ejovice 5:8, Řevnice - Týmákov 9:11, Řevnice - Čakovice 15:11, Řevnice - Spoju 11:6

Sestava: Martin Lukáš, Šnajberk Vojta, Jandus Pavel, Moravec Dominik, Sedláček Daniel, Jandus Lukáš, Kraus Vojta, Edl Filip, Mojžíš Jakub, Farana Marco

hrála supertiebreak, čili hru do deseti vítězných míčů. Vše sledovalo početné publikum, na které děti nejsou zvyklé. Proto na ně dolehla nervozita. „Když jsem šla na kurt, připadalo mi, jako bych měla ruku úplně zmrzlou. Až po pár balonech jsem se dostala do tempa,“ řekla třináctiletá Daniela Švédová, která uhrála nejpříjemnější výsledek – prohrála 4:10. Sedmnáctiletá Malečková je vycházející tenisovou hvězdou. Hraje za 1. ČLTK Praha a jezdí po světě. Začátkem ledna se vydá do Melbourne na juniorku Australian Open. „Jednou bych se chtěla dostat do světové desítky,“ prozradila téměř stu přítomných příznivců tenisu, kteří se sešli v Lidáku. Tam se o poslední adventní neděli konalo slavnostní vyhlášení cen Sportclubu za rok 2011.

Hlavní cenu pro nejlepšího hráče roku poprávu získala čtrnáctiletá Eliška Petráčková. Letos se dostala do krajského finále dvouher a spolu s Danielou Švédovou vyhrála debl. Kro-

mě toho triumfovala ve čtyřhře na olympiádě dětí a mládeže v Olomouci, kde v různých sportech soutěžilo 4000 dětí. „Moc gratuluju a ať jsi čím dál lepší,“ poprála ji Jesika Malečková a oblékla Elišku do reprezentačního dresu s podpisy všech českých reprezentantek včetně Petry Kvitové, které letos vyhrály Fed cup. To byla také jedna z odměn, které Petráčková získala.

Skokanem roku se stal Oskar Stuchlík, cenu za Počin roku obdržel Matyáš Ježek, nejužitečnějším hráčem je Daniela Švédová a nejvěrnějším fanouškem Michaela Bušková. Tým roku se stalo starší žactvo, jež skončilo jako druhé nejlepší v kraji a postoupilo na mistrovství republiky, což je pro řevnický tenis historický úspěch. Dobře bylo postaráno o zábavu díky vystoupení tanečnicků kubánské salsy a také soutěže o nejlepšího cukráře Sportclubu. Na celé čáře to vyhrály sestry Kateřina a Karolína Jelínkové, které přinesly origi-

nální výrobek s tenisovým motivem – byl na něm kurt s míčkem a rake-tou. (Šve)

Onderka získal několik plaveckých titulů

Nadějný plavec z Řevnic Jozef Onderka pokračoval ve výborných výkonech z první poloviny roku. Výkonnost potvrdil několika tituly přeborníka Středočeského kraje v plaveckých přeborech žáků. Ve čtrnácti letech se mu dařilo porážet nejen dorostenecké soupeře, ale poprvé získal i titul Přeborník Středočeského kraje mezi dospělými.

Vrcholem snažení bylo prosincové Mistrovství republiky 14letého žactva, které se konalo v Litoměřicích. Do závodu na 100 i 200 metrů prsa šel Jožka s obrovským odhodláním – v obou disciplínách zaplavoval nejlepší letošní časy, vybojoval dva tituly Mistr ČR a vědovi ve svých disciplínách tabulkám. O medaili bojoval i ve dvou polohových závodech. Na 100 metrů medaili ztratil v posledním metru závodu, na 200 metrů skončil šestý. Jožka je několik let členem základní sestavy polohové i kraulové štafety chlapců Lokomotivy Beroun. Štafety završily vítěznou sérii získkem dvou titulů Mistr ČR. Berounští za 4 roky účinkování v žakovském plavání nepoznali porážku! Výborné výkony na mistrovství ČR Jožkovi umožnily kvalifikovat se na mezinárodní závody v Dortmundu, jichž se 10. a 11. 12. zúčastnilo přes 600 závodníků z Německa i dalších šesti zemí. Jozef hned první disciplínu, 50 m prsa, vyhrál a získal první zlatu v mezinárodních soutěžích. Bronzovou medaili přidal v disciplíně 200 m polohový závod. Na prsašské stovce si doplavoval pro své druhé zlatu. Na dvoustovce prsa Jozef vedl celý závod, posledních pět metrů ale Němec Waldi předvedl nevidané zrychlení a o dohmat Jožkovi zlatu vyfoukl. Na 100 metrů volný způsob si ještě Jozef vyplaval osobní rekord. Jozef ONDERKA st., Řevnice

Tenisový pohár se z Řevnic stěhoval do Přerova

V NAFUKOVACÍ HALE ZA LIDOVÝM DOMEM ZMĚŘILY SÍLY REPREZENTANTKY ODDÍLŮ Z CELÉ REPUBLIKY

Turnaj dorostenek, který se předposlední předvánoční víkend konal v Řevnicích, přinesl řadu zajímavých momentů. Vzhledem k tomu, že podobný turnaj souběžně hraný v Havířově měl podstatně nižší účast, šlo o největší akci v republice v tomto termínu. Do Řevnic se sjely hráčky reprezentující oddíly od Uherského Hradiště po Cheb, od Ústí nad Labem po Český Krumlov. Nechyběly zástupkyňe gigantů jako je Prostějov, Sparta či Přerov. Vítěznou trofej si odvezla Dominika Haldinová z Přerova.

O zajímavý rekord se postaraly obě domácí zástupkyňe, Daniela Švédová a Eliška Petráčková, které dvě po sobě jdoucí utkání hrály od 8.30 až téměř do 14.00 odpoledne. Daniela nakonec nezvládla utkání s o dva roky starší Martinou Houdkovou z Mo-dřan. Eliška v utkání, jež se kvalitou blížilo těm absolutně nejlepším na turnaji, dokonale otočila proti favorizované Petře Schimmerové z Chebu, hráčce starší dokonce o tři roky.

Špičkovou úroveň měly tři zápasy. Los svedl do prvního kola proti sobě Simonu Heinovou ze Slavie Plzeň a

pozdější vítězku Dominiku Haldinovou, sousedky ve špičce žebříčku starších žákyň. Dominika potřebova-

VÍTĚZKY. Finalistky řevnického turnaje tenisových dorostenek Dominika Haldinová a Nina Holanová (zleva). Foto Michal MOTTL

la 3 sety k výhře, stejně tak Nina Holanová ze Sparty Praha ve čtvrtfinále proti Sabině Machalové ze Zlína. Velmi pohledným zakončením bylo pak i finále Haldinové proti Holanové (6:4, 6:4). Všechna tato utkání ostatní zápasy na turnaji převyšovala rychlostí, nasazením, agresivitou i vysokou koncentrovaností hráček. Potvrdila trend moderního tenisu. Téměř všechny hráčky měly rezervy ve hře u sítě, vzhledem k nízkému věku však mohou tento nedostatek dohnat, což na mezinárodní úrovni budou potřebovat. Na síti naopak vynikala Petra Šnajberková z TK Neridě. Spolu s levorukou Ninou Holanovou vytvořily pár, který na turnaji neměl konkurenci – ve finále zaslouženě přehrál o 2 roky starší dvojici Petra Břicháčová (Aritma Praha)-Tereza Klocová (LTC Beroun). Nás může těšit semifinálová účast domácího páru Švédová-Petráčková – potvrdily tak svou vysokou úspěšnost.

Michal MOTTL, Řevnice

Áčko čeká náročná zimní příprava

BARVY FOTBALISTŮ FK LETY HÁJÍ DVA CELKY DOSPĚLÝCH, DOROST, ŽÁCI I DVĚ PŘÍPRAVKY

Lety - Jak si v uplynulé podzimní sezoně vedli fotbalisté jednotlivých celků FK Lety?

A-tým

Áčko působí v ročníku 2011/12 v krajské 1. B třídě, oddělení E (okresy Příbram, Beroun a Praha-západ). Po 13 kolech je na 7. příčce s 18 body. Tým měl velmi dobrý vstup do podzimní soutěže a pohyboval se v horní části tabulky. Během sezony jej ale pronásledovaly absence způsobené zraněními, vyloučení, osobními povinnostmi a různými zájmy hráčů v takovém rozsahu, že ke konci soutěže nastupoval s několika dorostenci v základu. Úzký kádr byl jednou z příčin porážek v posledních čtyřech podzimních utkáních. Celek čeká náročná zimní příprava.

B-tým

Béčko si oproti loňské relativně úspěšné sezoně vede o poznání hůře. Ve 3. třídě přezimuje na 11. místě s 13 body. Tým bohužel neplní roli záso-bárny mladých nadějných hráčů, kteří by po ukončení dorostenecké kategorie měli dozrávat mezi dospělými. Béčko rozhodně nečeká lehké jaro a nabízí se otázka, co dál?

Dorost

Dorost účinkuje čtvrtou sezónu v krajské 1. A třídě skupina D a přezimuje na 7. místě s 19 body. V této sezoně prochází tým generační výměnou, příležitost pravidelně dostávají 15 a 16-letí hráči. Výsledky byly během podzimu jak na houpačce. Prvních pět utkání skončilo vítězstvím a kluci rázem ztratili pokoru i tréninkovou morálku. V posledních šesti utká-

STŘÍBRNÍ ŽÁCI. Letovští žáci jsou po podzimu na druhé příčce okresního přeboru.

Foto Jiří KÁRNÍK

ních pak získali jediný bod. Kladně je třeba hodnotit starty několika dorostenců v týmech dospělých.

Žáci

Žáci, jejichž kádr čítá 18 hráčů, podávali celý podzim až na jedinou výjimku výborné výkony a v okresním přeboru obsadili druhou příčku. V devíti utkáních ztratili jen tři body za jednu porážku. Z širokého kádru těží i tým dorostu, který pravidelně několik žáků využívá.

Starší a mladší příprava

V klubu máme dva týmy přípravy – starší (8-10 let) a mladší (5-8 let). Starší příprava skončila po podzimní části okresního přeboru na 4. místě s 15 body. Mladší příprava nehraje pravidelnou soutěž, pouze turnaje a přátelská utkání. Potenciál široké základny nejmladších by se měl promítnout do úspěšné výchovy budoucích fotbalistů! Každý týden pobíhá po zeleném pažitě na 30 nejmenších dětí. V zájmu rodičů by mělo být tuto zálibu co nejvíce podporovat. Fotbal v obecném měřítku hraje významnou roli nejen po eko-

nomické stránce, ale i co se týká zdraví. Pozitivní vliv kopané na boj proti obezitě je bez diskuze. Přivedou-li rodiče své potomky ke sportu včas, obezita je neohroží. Důležitý věk pro získávání pozitivního vztahu ke sportu je mezi pátým a sedmým rokem. Díky správným návykům se děti budou pohybovat rádi a předejde

se jejich »závislosti« na počítači a televizi. Důležitá je i nabídka ve školách, dvě hodiny tělocviku nestačí. Cílem je dostat k fotbalu co nejvíce dětí. Orientace na mládež je finančně náročná. Zajištění chodu tolika týmů není jednoduché, zvláště když podpora státu, obce i dalších složek je takřka nulová. Jiří KÁRNÍK, Lety

Hvězda turnaje? Pepa Blecha

V ZADNÍ TŘEBANI ZMĚŘILI SILY MLADÍ STOLNÍ TENISTÉ

Zadní Třeboň - Dětská radost a sportovní nadšení naplnily Společenský dům v Zadní Třebani. Konal se tu 6. ročník vánočního turnaje Junior ping-pong open 2011. „Mile mě překvapilo, jakou měl turnaj úroveň a kolik se ho účastnilo talentovaných hráčů,“ řekla šéfká turnaje Jaroslava Zavadilová. Do sálu, kde se hrálo na čtyřech stolech zároveň, dorazilo 33 hráčů z Řevnice, Letů, Dobřichovic, Litně, Ořechu, Prahy, Karlštejna, Mořiny či Mníšku. Bezmála polovina hráčů byla Zadnotřeboňských. Největším objevem se stal místní Pepa Blecha, který sotva dosáhne na hranu pingpongového stolu, přesto zarputilostí a šikovností udolal několik soupeřů. Až v osmifinále ho porazil Tonda Štěpánek, pozdější vítěz mezi mladšími juniory.

Starší junioři (do 17 let):

1. Vladimír Vácha (Řevnice)
2. Miroslav Břížďala (Karlštejn)
3. Jan Veverka (Ořech)

Mladší junioři (do 12 let):

1. Antonín Štěpánek (Řevnice)
2. Václav Veverka (Ořech)
2. Lukáš Kliment (Litěň)

Juniorky starší:

1. Edita Schejbalová (Mníšek)
2. Lenka Tallerová (Mníšek),

3. Kateřina Mojžíšová (Z. Třeboň)

Juniorky mladší:

1. - 2. Eliška Exnerová (Z. Třeboň), Veronika Drechslerová (Řevnice)
3. Marie Paličková (Zadní Třeboň)

Jan PALIČKA

HVĚZDA. Největší »objev« zadnotřeboňského turnaje ve stolním tenisu - šestiletý Pepa Blecha.

Foto Jaroslava ZAVADILOVÁ

Svinařští kopali šiškou

Svinaře - Ragbyovou šíškou se 23. 12. kopalo ve Svinařích. Na hřišti s umělým povrchem vyrostla místo házenkářských branek ragbyová »háčka«. Vítězka Petra Pacáková vyhrála ragbyový dres, druhý byl Pavel Kozák, třetí Lucie Boxanová. (lup)

Brcykl si pod stromček nadělil nové dresy

TĚŠÍ SE NA ZÁVODY. Nové týmové dresy si pod stromček nadělil řevnický cyklistický oddíl Brcykl. Máme z nich všichni ohromnou radost. Na jejich konečné podobě se podílel celý tým, ale největší dík patří Luce Snajberkové, která přišla se skvělými návrhy a Vladimíru Macourkovi, který návrhy upravil a překreslil do grafické podoby. Moc děkujeme také sponzorům, kteří na výrobu dresů finančně přispěli. Už teď se těšíme na první závod v nových dresech, který se pojede na takřka »domácí půdě«. Trans Brdy odstartuje v Letech 28. dubna 2012. Hana MACOURKOVÁ, Brcykl, Řevnice

Foto Karel NOVOTNÝ

Naše noviny - dvacátý druhý ročník nezávislého poberounského občasníku. Vychází každých čtrnáct dní. **Rídí redakční rada:** Ing. A. Tuček - čestný předseda in memoriam, M. Kloubová - čestná členka; L. Paličková (lupal@centrum.cz), E. Malá (721968046), J. Kozák (josef.kozak@seznam.cz, 728003093), rediguje M. Frýdl (frýdl@dobnet.cz, 257720847, 267 29 Z. Třeboň, Třeboňská 96). Jazyková lektorka E. Malá. Tisk Carex - Petr Přivora. IČO: 69780404, evidováno Ministerstvem kultury ČR (MK ČR E 10532).

Uzávěrka čísla 26. 12. 2011.

Naše noviny jsou k dostání: Zadní Třeboň: Obchod Jednota; Řevnice: Trafiky Pod Selcem, u Zámečku, na náměstí, obchod U Jelinků, nákupní středisko Jednota, Potraviny POGRR, cukrárna, drogerie; **Hlásná Třeboň:** Obchod; **Svinaře:** Obchod; **Lety:** Obecní úřad, supermarket Eso, čerpací stanice; **Litěň:** Potraviny, Koloniál, benzina; **Karlštejn:** Obchod, Koloniál, čerpací stanice, Infocentrum; **Dobřichovice:** Nákupní středisko, čerpací stanice Plynbouda, stánek u nádraží; **Černošice:** Stánek u nádraží, obchod Vráž; **Malý Chlumec:** Obchod; **Vižina:** Obchod.

E-mail: redakce@nasenoviny.net; http://www.nasenoviny.net

Byl jsi, Jakube, dobrý člověk!

Milý Jakube, vítal jsem tě na světě a nyní se s tebou loučím! Nadešel čas ti něco naposlady říci. Tvůj život, Jakube, nebyl dlouhý. Nedošel jsi ani do jeho poloviny. Přesto je co hodnotit. Byl jsi báječně milé dítě. Byl jsi naše sluníčko. Ta radost, když jsi ke mně vzdal ruce a já tě brávil do náruče, patří k největším pokladům, které mám a které mě budou hrát až do konce života.

Když jsi povyrostl, byl jsem na tebe hrdý. Ve škole jsi pravda příliš nevyčníval, ale ve sportovních aktivitách jsi byl mistr, se kterým jsem se nemohl rovnat. Do řeky, která byla tak ledová, že jsem do ní nestrčil ani nohu, ty jsi skákal po hlavě. Mezi vrstevníky jsi byl vždy na špičce a často první. Miloval jsi hlavně fotbal a říkalo se, že jsi srdač, protože jsi ho hrál srdcem. Zde jsi přišel ke své přezdívce, která ve Třebani překryla i tvé jméno. Všichni Ti tu říkají Rosi. Měl jsi své plány a naděje. Svět ti otevíral náruč.

Záviděl a přál jsem ti možnosti, které před tebou jsou.

Setkání s drogou

Pak ale nastal zlom – potkal jsi drogu. Na své cestě životem ses vydal nesprávným směrem. Droga byla přivítivá a všudypřítomná. V tvém případě se jmenovala Alkohol. Je nenápadná, přátelská. Umí rozveselit, ukonejšit, spojuje lidi a je tak lahodná a opojná. Slaví se s ní úspěch, radostná událost, pomáhá ztlumit žal – tak jak by mohla být nebezpečná? Na nebezpečné věci, jako je třeba auto či střelná zbraň musíme mít povolení, absolvovat kurz nebo složit zkoušky. Ale alkohol? Reklama by přeci nenabízela něco, co je nebezpečné a co zabíjí. Připíjí se jím na zdraví, ne na nemoc či smrt. Droga tě rázem uvedla do světa dospělých. Je nádherný pocit, cítit se dospělým, pro toho, který jím ještě není. Alkohol je výborným služebníkem. Umí potěšit, zahřát, odstraní chmury a dát zapomenout, ale jen pokud je brán jako lék.

Co je lékem v průměrném množství, při velkém se stává jedem. To jsi sice věděl, neboť jsi to často slyšoval, ale nevěděl jsi, jaké jsou tvé hranice a kam až můžeš zajít, aby ti byl pouze služebníkem a nestal se pánem. Alkohol je totiž nebezpečný sluha a musí být proto držen na uzdě. Z nejšetrnějšího přítele se může lehce změnit v trýznitele. Umí povznést a umí také srazit. Je to proradný sluha. V noci tě srazí k zemi a vyválí v blátě, ráno ti pak nabídne pomocnou ruku. Pomůže utišit bolest, kterou sám způsobil.

Pouť se zadrhla

Neuvěřitelné! Kdyby se k nám takto zachoval kdokoli z lidí, rázně bychom s ním skoncovali. Ale tohle je přeci jen pouhá vodička. Něco, co nemá ani sílu udržet tvar a musí mít oporu v nádobě, co je odpadním produktem kvasinek, přemůže nejmocnějšího tvora planety, člověka. Neuvěřitelné! Pomáhal ti, sloužil ti, čím dál víc, až ses stal na něm závislým. Říkával jsi svým varovným obavám, že jsou zbytečné, neboť to máš pod kontrolou. Tehdy se tvá, tak slibně začínající pouť života zadrhla. Tehdy

Vážení obyvatelé Zadní Třebaně!

Dne 30. 11. 2011 zemřel Jakub Vašák, kterého jste znali pod přezdívkou Rosi. Chtěl bych tímto poděkovat všem, kdo jste ho měli rádi. Těm, kteří přijeli na jeho pohřeb, se pak chci omluvit, že se museli tísnit. Nečekali jsme takovou účast, jinak bychom zařídili větší síň. Ač byl Jakub narozen v Praze, jeho skutečným domovem byla Zadní Třeňbaň. Byl zde šťasten, měl ji rád, a proto zde i zůstane. V průběhu léta, až se sejdou všichni jeho přátelé, mu chci uspořádat poslední rozloučení takové, jaké by si byl přál. Měl rád dobré jídlo a pití a hlavně dobré lidi kolem sebe. Dám včas všem vědět. Zatím mi dovolu, abych otiskl rozloučení, které jsem mu napsal.

Rád bych ho věnoval těm mladým, kteří se vydali cestou, jakou šel i náš syn. Ten se již vrátit nedokázal, oni mají ještě čas. Psal jsem ho také pro jejich rodiče, aby nepromeškali to, co jsem zmeškal já. Ještě jednou vám všem děkuji.

Jiří VAŠÁK, otec

JAKUB VAŠÁK.

Foto ARCHIV

ses dal na mylnou cestu a zbloudil jsi. Tebe, který jsi byl vždy na špičce, začali pomalu vrstevníci a kamarádi předbíhat. Potřeba dobytí si uznání a obdivu zůstala, ale možnosti mizely. Začal jsi na ně ztrácet.

Peníze, majetek, kariéra měly pro tebe malou, až žádnou cenu. Ale potřeba být někým, kdo dokáže víc než ostatní, zůstala. Kamarádi se ti postupně začali vzdalovat. Přestali tě navštěvovat, protože šli jinou cestou. To přijde líto a ty jsi byl příliš hrdý, abys to přiznal. Dlouho jsi lpěl na mobilu, na který ti už nikdo nevolal. Obrátil jsi se proto hledat útěchu a pomoc u toho, co bylo příčinou tvého zdržení. Začal jsi pít.

Zpočátku málo, pak stále víc a víc. A pomoc opravdu přišla, zase jsi byl na špičce, zase jsi byl jednička, zase jsi měl kamarády, ale už jen v pití. To

byla tvá osudová chyba. Sešel jsi ze slibné cesty a zbloudil jsi. Život se ti začal postupně proměňovat, a nejen tobě. Do té doby jsi nám přinášel radost a naději.

Ta se ale začala postupně měnit v starost a zármutek. Přestával jsi nám patřit. Droga nám tě brala. Nic ti nevyčítám. Víím, že jsi to tak nechtěl. Že sis svou proměnu začal uvědomovat a že ti to bylo líto. Víím i to, že jsi v závěru svého života někdy říkal, že si přeješ, aby to už brzo skončilo a aby byl už brzo konec. Nemohu, nemám právo tě soudit, že jsi prohrál v zápase, který jsem sám nikdy nepodstoupil. Jen ti chci říci, že je bláhovost měřit s drogou síly. Vsázet se, kolik toho vypiješ, být hrdý na množství, které jsi zdolal. Hnal tě v tom tvá ctižádost, dokázat, že vydržíš víc než ostatní.

Potřeboval jsi uznání, potvrzení, že jsi pořád jednička. Měřit síly s drogou je, Jakube, nesmysl a předem prohraný boj. Což jsi nevěděl, jakou má sílu? Vždyť jsi věděl, jak z chlapa jako hora dovede udělat roztrěsenou trosku. Kolikrát tě svalila k zemi a ty ses válel v blátě a žádné poučení! Stále jsi věřil ve své síly. Bláhový Jakube. Nad drogou se zvítězit dá, ale jen tak, že s ní přestaneš měřit síly a z ringu prostě odejdeš. Jinak se nad ní zvítězit prostě nedá.

Divný zápas

Byl to divný zápas. Ke konci už ti alkohol – pil jsi už jen tvrdý, ani nechtěl na musel jsi ho ihned zapít vodou, aby ho tvé tělo vůbec přijalo a nezvrátil jsi ho. Mít si ho ale musel. Jinak ses roztřásl, a bylo ti zle, a to ve 28 letech. Droga nad tebou začala nejen vítězit, ale ukázala ti i svou druhou tvář.

Z přítele, který ti pomáhal, když sis ho ještě držel od těla, se vyklubal pěkný »hajzl«. Jeho pomoc není nikdy zadarmo. Droga, vymkne-li se kontrole, už přítel není. Je to lichvář, který něco dá, ale mnohem více sebere. Tomu, kdo se jí upíše, sebere postupně všechno. Majetek, důstojnost, hrmost, vůli i zdraví, rozum a někdy i život. Je to nelítostný, nenasytný exekutor. Chce stále víc a víc. Jen bere a bere a nechává za sebou prázdnotu. Ke konci jsi začal žít jen ze dne na den. Nic sis nepřál, na nic ses netěšil. Bylo těžké ti dát něco k Vánocům. Pracoval jsi manuálně, třeba že jsi měl na víc. Byl jsi vyhlášený dřič. I zde ti droga postupně vzala vše, co jsi prací vydělal. Až ti nakonec sebrala i tvou výbornou pověst. Zůstal jsi dřičem, ale stal jsi se dřičem nespolehlivým. Přestal jsi držet slovo. Vzala ti hlavně tvůj, kdysi tak milovaný fotbal. Zbylo ti z něj jen jméno »Rosi«.

Droga postupně převzala vládu nad tvým životem, vzala ti tužby, sny i cíle. Celou tvou budoucnost. Co ti ale nedokázala vzít, byl domov a láska všech těch, kteří tě měli i přes tvé nedostatky stále rádi. Chci, abys Jakube věděl, že třebaže jsme ti dávali na jevo svou nelibost a zklamání a že s námi někdy cloumal vztek, pořád jsme tě měli rádi. Ať jsi přišel v sebezubozenejším stavu, vždycky jsme si s mámou oddechli, že už ti nehrozí žádné nebezpečí, neboť už jsi přece doma. Tvá smrt je proto krutým výsměchem.

Doma jako na Hlavním nádraží

Dlouho jsem, Jakube, nemohl pochopit, jak si mohl žít doma jako bezdomovec. Vždyť to bylo místo, které jsi měl rád a kam jsi se vždy rád vracel. Byl to tvůj jediný pevný bod. Co se to stalo, že v místnosti, na kterou ses tak dlouho těšil – ve svém vlastním pokoji, jsi žil jak na Hlavním nádraží, ba ještě hůře.

Dnes už to vím, nejsi jediný, kdo prošel takovou proměnou. Je přímo zákonitá. Díky zkušenosti stejně ztrápených rodičů víím, že za to může droga. Je jedno, jestli má jméno pervitin, heroin či alkohol. Je to droga a ta z vás, našich dětí, dělá cizí lidi. Už to nejste vy, naše děti. Vypadáte sice stejně, ale jste někdo cizí. Někdo, koho máme stále rádi, třebaže nás trápí. (Dokončení na straně II)

Byl jsi, Jakube, dobrý člověk!

Chceme vás chránit, jenže nevíme jak, a naše síly jsou strašně slabé. Pro vás, pro jejichž záchranu bychom dali vše, ale nemůžeme dělat nic. Silně jsem, Jakube, podcenil nebezpečí, v jakém jsi byl. Příliš pozdě jsem se snažil najít způsob, jak ti podat pomocnou ruku. Zůstalo jen u varovných slov, nepřišel žádný rázný čin. Nevěděl jsem, ale co mám s tebou dělat. Věděl jsem jen to, že jdeš špatným směrem a nevěděl jak tě vrátit zpět.

Možná ses mohl vrátit

Možná, že kdybych ti toto rozloučení přečetl v kritickém čase, v šestnácti – osmnácti letech, mohl ses ještě vrátit. Ale jak jsem mohl napsat něco, co jsem nevěděl, a věřil bys tehdy? Vždyť to bylo v době, kdy mladý člověk už nechce poslouchat rodičovské rady. Chce si jít svou cestou, sám si řídit svůj život, třeba i navzdory těm, o kterých nepochybuje, že to s ním myslí dobře. Přestal jsi být dítětem. Má rodičovská moc skončila.

I já měl za to, že tě jen potkalo to, co potkalo snad každého z nás a přesto jsme kritickou dobou bez problémů propluli. I naše loď se převrhla a ne jednou. Vzali jsme si ale poučení a pluli dál již s větší opatrností. Ty ne, a proto se s tebou teď loučíme.

Zemřel jsi, Jakube, doma. Stalo se to rychle a bezbolestně. Smrt byla krutá, že přišla tak brzy, a milostivá, že jsi ji ani nepostřehl. Během vteřiny jsi ztratil vědomí a padl k zemi. Tvé tělo ještě chvíli bojovalo, ale vědomí přitom spalo. Zemřel jsi na epileptický záchvat, který, jak řekl doktor, měl

příčinu ve tvém nadměrném a soustavném pití. Mně ani lékařům se nepodařilo tě přivést zpátky k životu. Pomoc přišla pozdě. Droga tě zabila. Zbylo po tobě, Jakube, málo věcí. Jen pár kusů oblečení, něco knížek, staré kolo a šachy. Jinak nic. Přesto máš víc než mnohý boháč. Lidi tě mají, Jakube, upřímně rádi a není jich málo. To se každému nepodaří. Báł jsem se, že tvůj život nebude mít žádný smysl. Teď vidím, že smysl měl. Nežil jsi Jakube nadarmo. Zapsal ses

lidem do srdcí svou ochotou pomoci každému, kdo pomoc potřeboval. Uměl jsi potěšit, navíc jsi byl veselý společník, který rozdával smích, a proto ti též říkali »smíšek«. Patří ti za to dík.

Zármutek jsi nám způsobil až svým odchodem.

Byl jsi, Jakube dobrý člověk. Když teď poznávám, kolik lidí tě mělo rádo, derou se mi do očí slzy. Ač to vypadá sebestoplivěji, jsou to vlastně slzy radosti a štěstí. Tvůj život vůbec

nebyl marný. Dokázal jsi v něm za krátký čas víc, než mnozí, kteří vysoupili hodně vysoko. Nestalo se, čeho jsem se bál – že budeš žít zbytečně a promarníš šanci, že ses narodil jako člověk. Úkolem zvířete je jen přežít a předat život dál. My lidé to máme těžší. Pokud ovšem nechceme žít jen jako zvíře.

Na fotografii, ze které se teď na nás díváš, se usmíváš. Zase jsi mezi svými. Vidíš ale ty, které máš rád, smutné a některé i plačící. Takové jsi nás mít nikdy nechtěl. Proto ti chci říct, že až bolest pomine, se s tebou ještě jednou sejdem, a to tam, kde ti bylo nejlépe, kde jsi byl doma – tedy v Zadní Třebani. Rozloučíme se tak, jak by sis byl přál.

Buď sbohem!

Nevěděl jsem, Jakube, že čas, který ti byl vyměřen bude tak krátký. Hodně času jsem z něj zbytečně promarnil. Nevypřávil jsem si s tebou tolik, jak bych býval měl a chtěl. Nepředal jsem ti vše, co jsem se ti chystal dát. Nevěděl jsem tě ani k víře, neboť sám nemám jasno. Proto prosím ty, kteří jasno mají, aby pro tebe prosili v modlitbě o milost.

Ze všeho nejvíce mě mrzí, že jsem ti vlastně neřekl to nejpodstatnější. Měl jsem za to, že to přece víš. Věděl jsi to, ale stejně si to měl ode mě slyšet. Mám poslední možnost to napravit, a tak ti chci říct: Měl jsem tě, Jakube, a stále mám, rád a moc mi chybíš. Chybíš nám všem, celé tvé rodině. Buď sbohem!

**Tvůj Táta, tvá Máma,
tvá Mariánka a Hanka**

Zkuste si na konci roku namíchat sváteční koktejly

A je po Vánocích. Jakkap jste prožili čas, který jim předcházal? Jaký byl váš advent? Opět jste byli ponořeni do koncorokového neklidu, do předvánočního úklidu, shánění dárků, nakupování potřebného či nepotřebného, dohánění všeho, co musí být ještě letos hotovo? Ale co vlastně musí být hotovo? Umytá okna, upečené osm či patnáct druhů cukroví, splněný plán či výkony, sešnané dárky či nakoupené zážitky a dobré koše s velíjakými delikatesami? Proč se snažíme štěstí redukovat na to, kolik jsme za to či ono utratili, jak je co moderní, veliké, výkonné, nejnovější, nejlepší, nejlepší? Tohle přece Vánoce nejsou! Celý advent i Vánoce by nás měly přece vést spíše ke zklidnění se a snad i uvědomění si toho, že jsou věci mezi nebem a zemí, které možná nechápeme, neumíme pojmenovat, ale jsou. A je jedno, zda slavíme pohanské svátky zimního slunovratu, nebo narození Ježíše Krista či chanuku.

Ne vše se dá změřit

Co takhle mrazivé ráno s krásným východem slunce, které tančí na louce pokryté jinovatkou, bublající potíček neúnavně roztáčející klukovský mlýnek kdesi na vesnici, lístek a plod trnky zpola ojiněný a zpola již mokrý? Bělokora bříza vyhrávající se na slunci a tančící v rytmu prosincového vánku, sýkorky drže se dožadující snídaně, obědu i večere. A co teprve pevný stisk ruky několikaměsíčního

synka sousedů, nebo spokojená rodina po nedělním obědě. Ne vše se dá změřit, spočítat, zvážit, naplánovat! Kupujeme si nové, netradiční zážitky a doufáme, že nás něčím naplní, potěší, překvapí. Ale není to zase jenom

náhrazka pokažených vztahů v rodině, nespokojenosti v práci, nevrlých sousedských vztahů, či nespokojenosti nás samotných? Co si chceme stále dokazovat?

Je neděle večer, sedím u hořícího kr-

CAPARTI ZPÍVALI KOLEDY. Kdo se v neděli 11. 12. odpoledne zastavil ve svinářském zámku, nelitoval! Zámecká sýpka byla plná. Ne zrní, ale těch, kteří si v předvánočním shonu našli chvíli a přišli se nadýchat příjemné atmosféry i vůně cukroví a zaposlouchali se do hudby, jež k této době patří. Kouzlo Vánoc přičaroval nejen ozdobený stromek, adventní věnec, jmelí, ale hlavně děti ze svinářské mateřské školy, které si s učitelkami připravily krásné pásmo vánočních písní a koled. Příjemnou atmosféru doplnila zpěvačka Jana Vaculíková-Fučíková, která jednak zpívala s dětmi, jednak nás potěšila sólovým zpěvem. Kdo měl chuť, mohl si koupit některý z výrobků dětí ze školky a jejich rodičů. Potěšil tím nejen sebe, ale pomohl i dětem z mateřské školy v Raspenavě, které je vítězka určen. Z vánočního odpoledne jsme si odnášeli svícny, betlémy, perníčky i krásný pocit z příjemně prožitého času. Dík patří všem, kteří se na přípravě tohoto setkání podíleli, i účinkujícím.

Text a foto Martina VÁCLAVKOVÁ, Lhotka

bu se sklenkou vína, v uších mi zní krásné melodie vánočního koncertu žáků ZUŠ i světové árie José Carerarse. Kdesi vzadu mám na jazyku chuť svařeného vína z trhů v Regensburgu a usmívám se při vzpomínce na snahu prodavačky o komunikaci, když neumím moc německy. Najednou jsem věděl, jak se domluvit - úsměvem. Ano úsměv dokáže divy, umí otevřít srdce, pohladit duši i otupit hroty zloby a nespokojenosti. Proto do svátečního koktejlu přidávám ze všeho nejdříve pořádnou hrst úsměvů. K tomu pohár červeného vína, vůni jehličí, hořících svící i vanilkového cukru z cukroví. Přidávám paprsky luny zářící na černé obloze, tři krystaly jinovatky i kousek ledu ze zamrzlé tůně. Nakonec kousek káry břízy i doušek slunce podávajícího si na tmavé obloze ruce s měsícem. Vše zaliji poutivou dávkou obyčejné lidské pohody a spokojenosti.

Požehnaný konec roku!

Na zdraví! Nechť doušek tohoto koktejlu zahřeje unavená srdce, potěší osamělé duše, pohladí po vrásčité tváři babičku, souseda i sousedku, potěší dívku v obchodě, nebo jen někoho, koho pustíme na přechodu prochodce, či řidiče, který nás s úsměvem pustil i daleko od přechodu, protože chtěl. Přejí všem požehnaný konec roku. Nechť je naplněný láskou, mírem, pokojem, úsměvem i pokorou k životu, božímu tu daru.

Petr TUČEK, Ejovice